Aaron David Irvine,

Tra sagoj ĝis saĝoj

Post morttrimilo fine ekkuraĝoj,
Kune june festas,
Kampe fajre ludoj koloras;
Troviĝas ŝanĝemo en esperegoj,
Ja kontraŭ la sagoj.

Per daŭre malamaj flamaj fikoroj,
Inter ni iuj plorigas plu,
Por diskomuna cel' de kiu;
Ulstron renaskas feniksaj infanoj,
Ja haltas la sagoj.

Petale el delongaj profundvundoj,
Refloras du nuancoj kunen,
Stumbliras homaranoj bonen;
Jen respekte tolere kunfeliĉoj,
Jam sojlo al saĝoj.

Verkinto de tiu ĉi Esperanta poemo estas Aaron David Irvine, publikigita 1999-07.

Arg-1105-2231 (2014-12-19 22:43:09)